

AŠ UŽSANDARINSIU SAVO NAMAŲ PATS!

Šaunu! Jus jau galima pagirti už sandarumo reikšmės supratimą ir ryžtą gyventi šilčiau ir ekonomiškai!

Žmonės dažnai linkę sutaupyti ir kai kuriuos darbus statyboje atlikti patys.

Kokie būna savarankiško sandarinimo rezultatai?

Vien galiu tvirtai pasakyti – sandarinimas visada duoda šilumos taupymo galimybes. Kitas klausimas – ar gautas sandarumas yra pakankamas? Ar galimybės racionaliai išnaudojamos?

Štai tikras pavyzdys iš praktikos.

Mindaugo ir Vilmos Jokubų name (Tirkšliai, Mažeikių raj., mob. tel. 8-610-11027) ant viršutinės perdangos, skiriančios kambarius nuo šaltos palėpės, buvo paprasčiausiai paklotas 20 cm mineralinės vatos sluoksnis be jokių apsauginių plėvelių. Namų šildymo rezultatai buvo neįtikėtinai geri.

Mindaugas, išsiaiškinęs sandarumo esmę ir reikšmę, nusprendė problemą pašalinti pats.

Pakėlęs mineralinės vatos sluoksnį, jis ant perdangos pirmiausiai paklojo vientisą polietileninę garo izoliacijos plėvelę ir jos kraštus visame perdangos perimetre užsandarino poliuretalinėmis montажinėmis pitaomis. Dėl medinės perdangos sijų nelygumo plėvelę keliose vietose teko perkirpti, bet Mindaugas perkirptos plėvelės kraštus sąžiningai prišaudė prie medinių sijų metalinėmis sąvaržomis.

Ant taip paruoštos perdangos buvo vėl suklotas 20 cm storio mineralinės vatos sluoksnis.

Rezultatas iš karto tapo juntamas... kol neatėjo vėjuota diena. Pučiant stipresniam vėjui anksčiau gautas efektas ženkliai sumažėjo.

Kodėl?

Vėjuotą dieną palėpėje aktyviai cirkuliuojantis šaltas oras išvėdina mineralinės vatos sluoksnį. Šilumą kondukciniu būdu gavęs vatoje esantis oras veržiasi į viršų ir dėl vatos struktūros nesandarumo lengvai išpučiamas aktyviai cirkuliuojančio šalto oro.

Ką daryti?

Supratęs šios problemos esmę, Mindaugas ėmėsi priemonių. Mineralinės vatos sluoksnį jis užklojo polietileno plėvele iš viršaus, kad vėjas negalėtų įsiskverbti į šiltinimo medžiagą ir jos išvėdinti.

Ir iš tikro, rezultatai pagerėjo. Vėjuotos dienos tapo nebe baisios.

Ar tikrai viskas gerai?

Po kurio laiko užlipęs į palėpę Mindaugas pamatė, kad tose vietose, kur ant perdangos paklota apatinė polietileno plėvelė buvo perkirpta ir prišaudyta prie medinių sijų, po viršutine plėvele formuojasi vandens kondensato lašai.

Tai akivaizdžiai parodė, kad sandarumo sandūrų vietose pasiekti nepavyko. Šiltas ir drėgnas kambario oras, prasiskverbęs per šiuos nesandarumus, ne tik išneša iš kambarių šilumą, bet ir

sudaro sąlygas drėgmei kondensuotis nesandarioje šiltinimo medžiagoje, taip ženkliai pablogindamas jos šilumines savybes.

Žinoma, Jūs sakysit, kad mineralinės vatos sluoksnį iš viršaus reikėjo užkloti ne polietileno, o difuzine plėvele. Taip, sutinku.

Bet ar tai išspręstų problemą iš esmės? Šluomos kiekis, esantis per nesandarumus išeinančiame ore ir jame esančioje drėgmėje, vis tiek „pabėgtų“.

Šių problemų sprendimo esmė – pilnas konstrukcijos užsandarinimas.

Pateiktas pavyzdys dar kartą parodo, kad atitvarinių konstrukcijų sandarinimas - tai ne toks paprastas procesas, kaip atrodo. Net kai daroma „kaip sau“. Ir gautą rezultatą sunku įvertinti, nepajautus tikrojo sandaraus šiltinimo efekto. Todėl visada lieka klausimai. Ar galėjo būti geriau? O kiek?

Jei pastatus užsandarinti saviveikliniais būdais būtų paprasta, trečioji - sandaraus šiltinimo karta nebūtų tokia aktuali, kaip dabar.

Mano nuoširdus palinkėjimas Jums – jau dabar sandarinkite savo namus ir ateinančią žiemą nebešildykite Lietuvos.

O ar pasirinksite tik dalinį rezultatą, ar problemą spręsite iš esmės – sprendžiate tik Jūs.

Robertas Karvauskas
Pastatų šiltinimo ekspertas, konsultantas, lektorius
www.SandarusNamas.lt